

zeeland

vrouwen van nu

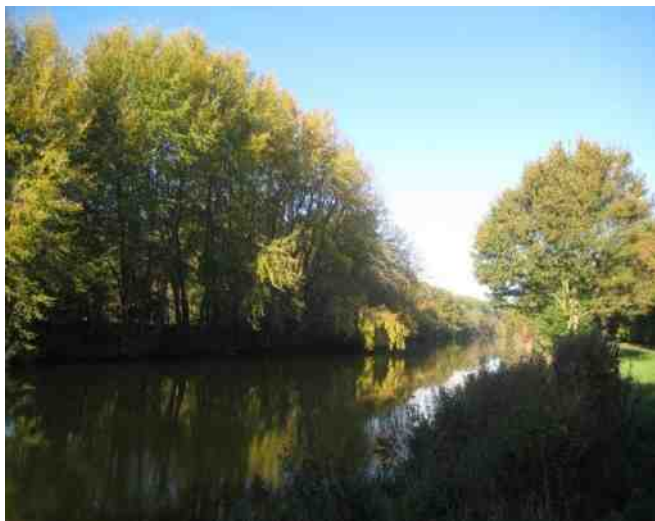

Foto Annelies Hamelink, Philippine

kennismaking..

Ik ben gevraagd mij even voor te stellen en dat doe ik natuurlijk graag.

Ik ben Dieuwke Louwink, geboren in Franeker op 6 september 1950. Toen ik vijf was zijn we naar Amsterdam verhuisd.

De start in Amsterdam was niet makkelijk en ik heb er dan ook best een periode voor nodig gehad om me ook prettig te voelen in Amsterdam. Dat zal dan ook wel één van de redenen geweest zijn dat ik altijd heb gezegd: "Later wil ik niet in de stad blijven wonen". Toch heb ik erop terugkijkend er wel een mooie jeugd gehad.

Ik ben er naar school gegaan, ben er uit gegaan en heb er mijn eerste man ontmoet. Met mijn eerste man ben ik naar Zeeland verhuisd en ik ben er altijd blijven wonen.

Ik woon in Krabbendijke waar ook mijn 2 kinderen (ik heb een zoon en een dochter) zijn geboren.

De overgang van Amsterdam naar Krabbendijk was weer net zo'n grote overgang als van Franeker naar Amsterdam, maar het feit dat ik hier al meer dan 40 jaar woon, dus het langste deel van mijn leven geeft toch wel aan dat ik het hier mijn draai gevonden heb. Toen ik 16 jaar geleden dan ook mijn huidige Brabantse man tegen kwam was er voor hem maar 1 optie en dat was verhuizen naar Zeeland, gelukkig houdt hij inmiddels net zoveel van Zeeland als ik

In Amsterdam heb ik 6 jaar op een bank gewerkt en in Zeeland ben ik als maatschappelijk werkster op een sociale dienst gaan werken.

agenda

10 januari 2019: vanaf 17.00 uur

Nieuwjaarsreceptie in de Goederenloods te Goes.

12 februari 2019: 14.00 uur

Regio overleg Zuid bij afd. Terneuzen.

13 februari 2019: 14.00 uur

Regio overleg Midden bij afd. Krabbendijke.

13 februari 2019: 19.30 uur

Regio overleg Noord bij afd. Poortvliet.

Alle leden van harte welkom!

Daarnaast ben ik altijd politiek actief geweest voor de Partij van de Arbeid in de gemeente Reimerswaal. Hier ben ik 16 jaar raadslid geweest en 2 jaar wethouder. Nu ik gepensioneerd ben heb ik diverse bestuursfuncties aanvaard, waaronder die als bestuursvoorzitter van de Vrouwen van Nu Zeeland.

Tevens blijf ik actief in de politiek en zijn mijn man en ik gaan bridgen, wat nog niet meevalt als je dat op oudere leeftijd nog moet gaan leren.

Daarnaast heb ik nog 3 kleindochters, waarvan ik er 2 bijna dagelijks zie en heb ik nog 2 honden en 3 katten, dus mijn leven is nog erg gevuld zodat ik me niet hoeft te vervelen.

Groetjes Dieuwke

Make a Wish:

ons Zeeuws-Vlaamse lid Joke van der Molen weet er alles van.

Joke van der Molen, lid van de Vrouwen van Nu in Terneuzen, is 'wenshaler' van de Stichting Make a Wish Nederland die verdeeld is in 12 regio's. Joke is werkzaam voor de regio Zeeland Brabant-West.

De Stichting is onderdeel van de Make a Wish Foundation International waarbij 41 Make a Wish organisaties zijn aangesloten over heel de wereld.

In Nederland worden ongeveer 600 wensen per jaar vervuld.

Droomwensen.

Make a Wish vervult de liefste wens van kinderen en jongeren tussen de 3 en 18 jaar met een levensbedreigende of een ernstige ziekte. Bij het vervullen van die wens krijgt het kind de aandacht en niet de ziekte. Dit heeft een langdurig effect voor het kind en de directe omgeving. De gedachte is dat het vervullen van hun allerliefste wens deze kinderen en hun directe omgeving kracht geeft. Zodat zij sterker de toekomst in kunnen gaan en hun leven positief verandert.

Het begon in een klein Amerikaans dorpje. Een jongetje was ernstig ziek en had één grote wens. Het hele dorp hielp mee en zo kon zijn droom worden vervuld. Het was de aanzet tot wat nu wereldwijd bekend is als de organisatie 'Make a Wish' en vroeger 'Doe een Wens'.

Rond de 400 vrijwilligers en een kleine betaalde staf werken maanden aan het realiseren van de dromen van de kinderen. Maar wat doen ze dan? Uitgangspunt is altijd de fantasie van het kind zelf. En die wordt omgezet in een onvergetelijke ervaring. Waarbij op werkelijk ieder detail wordt gelet. Het vervullen van een allerliefste wens is geen moment maar een reis. Met elk kind gaat Make a Wish op zoek naar zijn of haar

ultieme droom. Samen leven we toe naar het verwezenlijken hiervan. In een traject vol onvergetelijke momenten, waar heel het gezin van kan genieten. Zo wordt van een wensvervulling een wensbeleving gemaakt. Dit wordt de Wish Journey genoemd en hierdoor biedt het een langdurige impact.

Kinderen worden aangemeld via een landelijk meldpunt. Vaak door artsen, oncologen en gespecialiseerde verpleegkundigen. Het Sophia-ziekenhuis en het Prinses Maxima ziekenhuis doen veel aanvragen, maar ook anderen en familie. Joke legt als wenshaler contact met het gezin. Daarna bezoekt ze het wenskind samen met een collega, en spreekt met zoveel mogelijk gezinsleden. Voor het wenskind heeft ze een vragenlijst, die varieert van 'wat wil je worden?', 'wat doe je graag als je vrij bent', 'wat lees je graag', 'wat is een feest voor jou' en nog veel meer. Zoals lievelingskleur, lievelingseten. Maar de belangrijkste vraag is natuurlijk: **wat is je liefste wens en waar droom je van.** Samen gaan ze hier naar op zoek. Er zijn kinderen die heel goed weten wat hun wens is, maar er zijn ook kinderen die geen concrete wens hebben. Maar door hen uit te nodigen te praten over alles wat ze leuk vinden en graag doen, komen er altijd mooie ideeën tot stand die leiden tot het vervullen van een wensdag.

Om zich voor te bereiden op het gesprek krijgen de kinderen een doos toegestuurd. Daarin kunnen ze spulletjes doen die voor hun wens van belang zijn. Jongeren van 12 tot 18 jaar mogen dat heel eigentijds doen door het invullen van een appje.

Joke schrijft na het bezoek een rapport (profiel) over het kind en het gezin. Normen, achtergronden, eventuele bewegingsbeperkingen, diëten, omstandigheden. Alles wat invloed heeft om een wens in vervulling te kunnen laten gaan komt aan de orde.

Voor ze stopte met werken was Joke werkzaam als hulpverlener en heeft veel ervaring in de jeugdzorg. Rapporten schrijven hoorde daar ook bij. Maar hier

is haar rol heel anders en het schrijven van deze vorm van familieprofielen maakt haar héél blij. Op basis van dat verhaal gaan de 'wensvervullers' aan de slag. Die zijn super-creatief, hebben fantastische ideeën en zien kans om een sprookje te maken van 'de' dag. De wenshaler wordt bij dit proces actief betrokken. En omdat Make a Wish wereldwijd werkt en veel connecties heeft, is er heel veel mogelijk.

Sponsoring.

Zonder de vele sponsors, donateurs, giften en fondsenwerving zou het onmogelijk zijn deze mooie dagen te verzorgen. Iedere regio heeft ook een team vrijwillige fondsenwerfers. Zij zorgen ervoor dat er in hun regio de nodige acties opgezet worden. En er worden sponsors en donateurs gezocht. Denk bijvoorbeeld aan vervoersbedrijven, die het limousine- en rolstoelvervoer sponsoren. Ook scholen en verenigingen houden activiteiten waarvan de opbrengst ten goede komt aan Make a Wish. Zijn alle wensen te vervullen? Want de wensen kunnen ook qua budget veel verschillen. Nou, er wordt voortdurend gezocht naar een optimale match van wens en uitvoering. Uniek voor ieder kind. Dat doen ze vanuit een breed netwerk van vrijwilligers, sponsors, donateurs en zorgprofessionals.

Vervolg op pagina 4

prettige
feestdagen

DE WINKEL VOOR IEDEREEN

Vrijwilligers

In Heinkenszand, aan de Dorpsstraat 123a is sinds anderhalf jaar de winkel van het Leger des Heils gevestigd. Wilna Noordenbos uit Kamperland, Vrouw van Nu en secretaris van afdeling Noord-Beveland, is coördinator op vrijwillige basis. Wilna is geen lid van het Leger des Heils maar heeft van huis uit 'omzien naar haar medemens' meegekregen en de ruime werkervaring in het onderwijs maken haar een fijne teamspeler. Naast de 15 vrijwilligers zijn er 3 teamleiders, waaronder Wilna. De vrijwilligers hebben soms een eigen 'specialisatie'. Zo is er poppendokter Wim, een technische man die vanwege de sociale contacten vrijwilliger is geworden en zich bezig houdt met reparaties aan bijvoorbeeld speelgoed of meubilair. Bij het team van vrijwilligers zijn ook twee jonge, Syrische vrouwen die zo al doende de Nederlandse taal leren. Centraal in de winkel staat de koffietafel waar mensen aan kunnen schuiven voor koffie of thee en een praatje.

De winkel

De winkel aan de Dorpsstraat heeft een ruime klantenkring en afgelopen voorjaar mochten zij de 500ste klant begroeten. Naast dames-, heren- en kinderkleding is er ook een boekenafdeling en een snuffelhoek te vinden. De kleding, meubelen en andere spullen worden verkocht tegen zeer scherpe, lage prijzen zodat deze artikelen ook bereikbaar zijn voor mensen met een smalle beurs. Niet meer bruikbare kleding wordt afgevoerd voor recycling. De winkel in Heinkenszand is twee maal per jaar buiten winkeltijden geopend voor mensen zonder of met een minimale uitkering. Zij krijgen via de voedselbank of andere instanties een uitnodiging om kleding uit te zoeken ter waarde van een vastgesteld bedrag. Wilna vertelt altijd geraakt te worden door de dankbaarheid van mensen die de winkel bezoeken.

Inzameling

Ieder jaar gooit een Nederlander gemiddeld veertien kilo kleding in de vuilnisbak. Zonde! Want die kleding is nog prima te gebruiken. Daarom zamelt het Leger des Heils al meer dan honderd jaar gebruikte kleding en textiel in. De kleding die zij inzamelen verkopen ze aan textielsorteerbedrijven, of tegen sociale prijzen in de winkels van het Leger des Heils. De netto opbrengsten van de verkopen in de winkels worden vervolgens weer gebruikt voor de financiering van allerlei vormen van maatschappelijke dienstverlening door het Leger des Heils. Van de ingezamelde kleding wordt ook een deel apart gehouden om uit te delen bij rampen en noodsituaties. Tevens wordt met het hergebruik het milieu gespaard. Iedere kilo kleding die we opnieuw gebruiken, scheelt 3,4 kg CO₂.

Wilna aan de koffietafel in de winkel van het Leger des Heils te Heinkenszand

Simpelweg omdat daarvoor geen nieuwe kleding gemaakt hoeft te worden.

Nieuwe locatie

De winkel aan de Dorpsstraat groeit al uit zijn voegen. Gelukkig verhuist de winkel van het Leger des Heils in het voorjaar 2019 naar hun nieuwe onderkomen in de voormalige PKN kerk aan het Clara's Pad in Heinkenszand. De kerk is aangekocht door een particulier en zal voor diverse doeleinden worden gebruikt. De openingstijden zijn: dinsdag, woensdag en donderdag van 10.00 tot 12.00 uur en van 13.00 tot 15.30 uur. En elke eerste zaterdag van de maand van 10.00 tot 13.00 uur.

door Monique Dommanschet

MEMORIE

Hieronder een waargebeurd verhaal. Een van de vrouwen in het verhaal is een Vrouw van Nu. Met dit verhaal wil zij andere vrouwen die soortgelijke ervaringen hebben een hart onder de riem steken.

In het westen van het land zat Alida in haar appartement koffie te drinken. Ze luisterde naar de radio, en ze las onder-tussen de krant. Haar blik viel op een ad-vertentie bij de vakantiemogelijkheden. Ze las de advertentie een paar keer, en toen zuchtte ze eens diep. Ze keek naar de mooie foto op het dressoir. Was jij er nog maar Jan, dan konden wij er samen op uit trekken. Het was al weer 2 jaar geleden dat hij plotseling overleed. Wat was dat een klap geweest. Ze was er nog niet overheen. Zij ging bij zichzelf te rade. En ze zei, ik ga dit doen. En zo ging ze op het aanbod van de advertentie schrijven. Ze dacht, ik ga mijn meisjesnaam opge-ven. Want zo ga ik weer een stap voor-uit.

In het oosten van het land zat An op kantoor ingespannen te werken. Het ru-moer van haar collega's hoorde ze daar-door niet. Toen de lunchpauze eraan kwam, werd ze op haar schouder getikt. Zeg blijf je werken, of ga je mee naar de

Vervolg van pagina 2

Na afloop van zo'n dag is het voor de or-ganisatie nog niet gedaan. Want allen die op welke wijze dan ook hebben bij-gedragen krijgen na afloop een bedankje en een verslag. Voor het gezin wordt er een fotoboek gemaakt ter herinnering aan een unieke dag.

Joke had na haar pensionering meerdere opties om zich in te zetten voor verschil-lende doelen. Maar Make a Wish sprong er uit. Ze heeft er geen moment spijt van! Beter gezegd: ze had zich niets mooier kunnen wensen!

Door Liesbeth Haitsma.

kantine. Is het al zo laat was het ant-woord. Met elkaar gingen ze toen lun-chen. Mandy een van haar collega's zei tegen haar, jij komt toch uit de provincie Zeeland? Jazeker was het antwoord. - Moet je horen An, jij werkt zo hard, en je Mark krijg je hier niet mee terug. Dit is echt iets voor jou. Je kunt dan gaan wandelen, sporten, en wat je maar wilt. Heel ontspannend om te doen. An las de advertentie, en dacht even na. Toen zei ze, oké ik doe het. Ik bel op voor de advertentie. Dank je wel Mandy, voor jouw hulp.

Op de camping, in een plaats in Zeeuws Vlaanderen was het druk op het kan-toor. De eigenaar, Kees Hamelink was bezig de post na te kijken. Er was een brief gekomen voor de stacaravan. Deze mevrouw zou alleen komen. Hij ging de stacaravan alvast voor haar reserveren. Een poos later kwam zijn vrouw naar hem toe, ze zei: Kees wil je even komen, want wij hebben hier je hulp nodig voor een akkefietje. Hun dochter bleef in het kantoor om de rest af te handelen. De telefoon ging, en een vrouw vroeg of ze kon reserveren op de stacaravan die in de advertentie stond. Zij zei, jawel ik zal de stacaravan voor u vastzetten. En u kunt op de afgesproken datum komen.

kerst- verhaal

Drie weken later was het druk op de camping, gasten gingen weer naar huis, nieuwe gasten kwamen zich inschrijven. In het kantoor stond ook An Bakker te wachten tot dat zij aan de beurt was. Even later ging de deur weer open, en een vrouw stapte naar binnen. De anderen keken naar haar, en zeiden goedemiddag. Ook An keek, en zei ver-wonderd Alida heb jij hier ook gereser-veerd. Jazeker was het antwoord, op de advertentie voor de stacaravan. Zo ston-den ze met elkaar te praten tot ze aan de beurt waren. De eigenaar Kees Ha-melink zei, er staat hier één naam voor

de stacaravan. Die naam is A. Bakker. Wie van u is dat? Wij heten allebei A. Bakker was het antwoord. Kees krabte zich achter de oren, en zei, dames wij hebben hier een fout gemaakt. Wij dachten dat A. Bakker één persoon was, maar nu blijkt het voor twee personen te zijn. An zei tegen hem laat maar, want wij zijn zussen. Voor ons is de ruimte van de stacaravan groot genoeg. Kees zei, omdat jullie het zo opvatten mogen jullie de prijs van de caravan samen delen. Wij hopen dat jullie een fijn verblijf bij ons hebben.

De volgende dag was het mooi weer. An en Alida besloten om te gaan fietsen. Ze reden van Breskens tot aan het Zwin. Ze genoten van de zeelucht, de natuur en het mooie landschap. Op een gegeven moment moesten ze achter elkaar fiet-sen. Alida zag daar een basaltblok. Er stonden twee namen op. Tranen vulden haar ogen. Maar ze hield het voor zich. Op de terugweg kwamen ze er weer langs. Alida zei tegen An hier wil ik even stoppen. Ik wil je iets laten zien. Zij wees naar de basaltblok, en wat er op stond. - Daarin stonden de namen van hun man-nen gebeiteld: Jan en Mark. Tranen vulden hun ogen, en het was stil in hun hart. Ze keken elkaar aan, en ze omhelsden elkaar zonder woorden. Ze keken weer naar de namen van hun mannen. En woorden die uit hun hart kwamen, werden aaneen geregen tot de zinnen die zij uitspraken.

Zo vonden zij troost bij elkaar, die ze al-lebei zo nodig hadden. Met die troost-volle woorden ondersteunden ze elkaar. Op dat moment sloten ze een verbond samen, zodat ze in staat waren om el-kaar te helpen. Deze vakantie is een troostvakantie voor ons, want wat voe-len wij onze mannen op dit moment weer dichtbij. Zij hebben hun liefde en trouw aan ons gegeven, en dat mogen wij niet vergeten. Maar zoals het in die basaltblokken staat gebeiteld, zo zullen wij onze mannen diep in ons hart bewa-ren.

Marja van Boven, bestuurslid afd. Koudekerke